

Tres proves de la catalanitat de la descoberta d'Amèrica

Autor: Marcel Mañé i Pascual
Data de publicació: 17-10-2018

Aquest 17 d'octubre, precisament quan es publicava aquest escrit, finava En Marcel Mañé, col·laborador nostre. Aquest ha estat el darrer article seu i en vida seva en aquesta pàgina web, confegit amb els apunts que ell mateix ens va fer arribar. Home d'una gran afabilitat, va creure ferventment en el projecte de Nova Història. Descansi en pau. Descansa en pau, Marcel—. En Marcel Mañé ha trobat tres proves més que indiquen que els catalans van descobrir Amèrica —des d'una perspectiva europea—. Comunicació presentada al 17è Simposi sobre la Història censurada de Catalunya.

1a prova: la caravel·la «Santa Maria»

Anvers d'un bitllet d'una pesseta amb la llegenda «Santa Maria» (any 1940)

El 4 de setembre del 1940 el Banco de España va emetre 95 milions de bitllets d'una pesseta, els quals es varen posar en circulació el 18 d'abril del 1941. Aquests bitllets mesuraven 91X42 mil·límetres i els va imprimir l'empresa Rieusset, S.A. de Barcelona.

En l'anvers de cada exemplar s'hi mostra una imatge de la caravel·la Santa Maria. A sota, s'hi pot llegir el rètol ?precisament? «Santa Maria». Ara bé, «Santa Maria» en català. És a dir, sense accent a la lletra i.

Aquest petit detall semblaria indicar que els qui varen dissenyar el bitllet ?i potser també els qui el varen aprovar? creien, durant els anys més foscos del franquisme, en la catalanitat de la descoberta d'Amèrica. Potser pel fet que havien llegit el llibre Cristòfol Colom fou català. La veritable gènesi del descobriment, escrit el 1927 pel peruà Luís Ulloa.

2a prova: curiositat colombina a Sevilla

Traslladem-nos al Real Alcázar de Sevilla. En concret, a l'anomenada Sala de las Bóvedas o Sala de las Fiestas. Allí s'hi desplega una tela pintada que s'assembla a un tapís. Mesura 3 metres de llarg per 4 metres d'alçada.

En va ser l'autor En Gustavo Bacarissas, que la va confeir en motiu de la celebració, el 1929, de la Exposición iberoamericana de Sevilla. Així ens ho fa saber En Juan Carlos Hernández Núñez al llibre El Real Alcázar de Sevilla.

Al capdamunt del tapís, hom pot contemplar una imatge fictícia i en perfil d'En Cristòfor Colom, mentre que a la dreta hi veiem una caravel·la amb la creu de Sant Jordi. A la banda esquerra i a segon terme una caravel·la amb la senyera catalana.

Tapís a la «Sala de las bóvedas» del Real Alcázar de Sevilla. La creu de Sant Jordi

Detall del tapís: Cristòfor Colom

Un altre detall del tapís: la senyera catalana

Una inscripció a la part baixa de la tela fa així: "CUSTODIA PORTUS, MARIS ET TERRAE" ("sentinella del port, del mar i de la terra").

El nostre pintor va néixer a Gibraltar i va morir a Sevilla. Nosaltres ens demanem el següent: on o en què o en qui es devia inspirar?

3a prova: documents oficials, públics i certificats sobre el descobriment català d'Amèrica

Tornem, però, al paper imprès. Des de l'any 1992 fins al 2002 van circular uns quants milions de "documents", tots ells idèntics, que certifiquen oficialment que les caravel·les descobridores d'Amèrica portaven la bandera catalana. Aquests documents estan firmats per tres alts càrrecs del Banc d'Espanya: En Luís Àngel Rojo, governador del Banc; L'Esteban Róspide, l'interventor, i En Jesús Urdiola que en va ser el caixer.

L'esbós dels documents en qüestió el va dissenyar En Reinhold Gerstetter, artista gràfic alemany que va treballar per a la Bundesdruckerei o Impremta Federal d'Alemanya, localitzada a la ciutat de Berlín. En va fer el disseny final la Fábrica Nacional de Moneda y Timbre de Madrid. Cadascun d'aquests milions de documents mesura 146 per 71 mil·límetres.

Van ser impresos amb data del 12 d'octubre de 1992 per commemorar el cinquè centenari del descobriment d'Amèrica per part d'En Cristòfor Colom ?cal dir que en aquests comprovants el primer virrei d'Amèrica hi surt amb el nom Cristóbal Colón?. Molts i molts habitants d'Espanya se'n van servir. Fins i tot, aquesta documentació certificada i oficial es va passejar per l'estranger.

En l'anvers hi llegim l'escrit "CINCO MIL PESETAS". També hi trobem una imatge de l'Almirall i una altra del rei Ferran II el Catòlic, ?rei de la Confederació Catalana?, que hi apareix al costat de la seva muller Isabel. Així mateix, hi capim un mapa del continent americà. Finalment, entre d'altres elements hi endevinem dues caravel·les... amb la bandera catalana: una mostra ben clara i fefaent de la catalanitat de la Descoberta. I així la gran veritat es va escampar en aquells anys pels quatre vents.

Anvers d'un bitllet de 5000 pts

Detall del bitllet

Fa, doncs, de molt bon lloar que uns càrrecs tan encimbellats del Gobierno de España atribueixin, certifiquin i exposin públicament i de manera ben oficial la catalanitat del descobriment d'Amèrica. Probablement això va ser possible gràcies al fet que el 12 d'octubre del 1992 el Reino de España ja feia més de 15 anys que estava en el període de normalització democràtica.

Durant els anys que aquests justificants van estar en circulació, hi hagué professors que, en rebre el salari a final de

mes, en mostraven a llurs alumnes un exemplar per donar fe de l'error històric que atribuïa el descobriment d'Amèrica al regne de Castella.

Marcel Mañé